

Надежда Захариева
На чувствата ни...

На чувствата ни тъничката нишка,
опъната до скъсване, трепти.
Секунда още и навярно с нищо
не ще я залепим ни аз, ни ти.
Единият, поне за малко само,
да беше поотпуснал своя край...
Наистина ли е беда голяма
самодоволното „Нали бях прав!“...
За примирителното „Да“, насила
изтръгнато от моята душа,
пространството помежду нас скъсило,
дали да се упреквам във лъжа?
И да оставя подлото „Все аз ли?“
фатално да ме дръпне настрани...
Посоката на чаканото щастие
едва ли е в самотните ни дни...
На всичко мое миговега лобни
на всичко наше може би са лек...
...Макар че няма поза по-удобна
от позата на неразбран човек...

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8660>]